USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Spálená 2, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2017, č. j. 3 A 141/2017 - 11,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností předloženou Nejvyššímu správnímu soudu dne 10. 11. 2017 od Městského soudu v Praze se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2017, č. j. 3 A 141/2017 - 11 (dále je „napadené usnesení“), kterým byla odmítnuta žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného v podobě jmenování resp. určení insolvenčního správce ing. Petera Režnického ve věci sp. zn. MSPH 77 INS 8514/2016. Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 20. 10. 2017 (vložením do domovní schránky dle ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů).

[2] Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „*Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“

[3] Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti proti napadenému usnesení stěžovateli počala běžet následující den (21. 10. 2017) a uplynula v pátek dne 3. 11. 20117, tj. dnem, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek běhu lhůty, jímž

byl pátek 20. 10. 2017 – shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2003, č. j. 4 Azs 10/2003 - 34.

[4] Podal-li stěžovatel svou kasační stížnost osobně u Městského soudu v Praze dne 6. 11. 2017, nelze hovořit o včasném a řádném podání. Na tom ničeho nemění ani to, že dne 3. 11. 2017 stěžovatel rovněž Nejvyššímu správnímu soudu zaslal prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu předmětnou kasační stížnosti, neboť toto podání nebylo u Nejvyššího správního soudu do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu, ani nebyl předložen jeho originál u tohoto soudu - srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 - 16. Kasační stížnost podaná dne 6. 11. 2017, která již formální náležitosti podání splňuje, tak nemůže být považována za včasnou, neboť stěžovatel originál své kasační stížnosti nedoručil Nejvyššímu správnímu soudu do tří dnů od podání e-mailové zprávy, tudíž pro účely počítání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze k tomuto e-mailovému podání z 3. 11. 2017 přihlížet. Podání kasační stížnosti u Městského soudu v Praze dne 6. 11. 2017 v písemné podobě však odůvodňuje, aby Nejvyšší správní soud o této kasační stížnosti rozhodoval procesním způsobem, nikoli pouhým neformálním přípisem, jelikož toto podání samo o sobě splňuje formální náležitosti kladené na podání ustanovením § 37 odst. 2 s. ř. s.

[5] Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se mj. zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2007, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, že jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozhodnutí krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty, je den doručení, takže konec lhůty se svým označením musí shodovat s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované doktríně i judikatuře správních soudů.

[6] Nejvyšší správní soud tedy musel kasační stížnost stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2017, č. j. 3 A 141/2017 - 11, odmítnout podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu